

Asia C-501/22

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

22.7.2022

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

22.7.2022

Kantaja

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Vastaaja

Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

CONSEIL D'ÉTAT
lainkäyttökokoonpanossa

[--]

ASSOCIATION
INTERPROFESSIONNELLE DES
FRUITS ET LEGUMES FRAIS

[--]

Kun otetaan huomioon seuraavat menettelyyn liittyvät seikat:

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) (Tuoreiden hedelmien ja vihannesten toimialakohtainen yhteenliittymä, jäljempänä Interfel) toimitti Conseil d'État'n kirjaamoon 5.3.2021 kannekirjelmän ja 8.7.2022 kantajan vastauksen, joissa se vaatii, että Conseil d'État

1) kumooa toimivallan ylittämisen perusteella ministre de l'agriculture et de l'alimentationin (maatalous- ja ruokaministeri, Ranska) 7.9.2020 tekemän päätöksen, jolla tämä kieltäytyi laajentamasta persikoiden ja nektariinien kokoluokittelusta Interfelin puitteissa tehdyn, markkinointivuosia 2021–2023

koskevan toimialakohtaisen sopimuksen soveltamisalaa, ja saman ministerin päätöksen, jossa implisiittisesti hylätään kyseisestä päätöksestä tehty oikaisuvaatimus;

2) määrää ministre de l'agriculture et de l'alimentationin hallintoprosessilain L. 911-1 ja L. 911-2 §:n perusteella käsittelemään uudelleen sen vaatimuksen persikoiden ja nektariinien kokoluokittelusta tehdyn, markkinointivuotia 2021–2023 koskevan toimialakohtaisen sopimuksen soveltamisalan laajentamisesta kahden kuukauden kuluessa Conseil d'État'n ratkaisun tiedoksiannosta;

[– –]

Interfel väittää, että

- 7.9.2020 tehty päätös on riittämättömästi perusteltu ja siinä on jätetty huomiotta maatalous- ja merikalastuslain (code rural et de la pêche maritime) L. 632-4 §:n viimeinen momentti;
- 7.9.2020 päivätyn päätöksen tehnyt viranomainen ei ollut toimivaltainen;
- soveltamisalan laajentamisen kieltävä päätös on ristiriidassa oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden kanssa;
- soveltamisalan laajentamisen kieltävä päätös on harkintavallan väärinkäyttöä siitä syystä, että kyseinen hallintoviranomainen on harjoittanut tarkoituksenmukaisuuden eikä lainmukaisuuden valvontaa;
- soveltamisalan laajentamisen kieltävä päätös sisältää ilmeisen arviointivirheen, sillä Interfel on osoittanut kokoluokittelutoimenpiteiden laatuvaikutuksen;
- soveltamisalan laajentamisen kieltävä päätös, joka perustuu siihen, ettei 9.9.2015 annetun asetuksen (EU) N:o 2015/1535 210 artiklan mukaista tiedoksiantoa ole tehty, sisältää oikeudellisen virheen ja tosiseikkoja koskevan virheen.

Ministre de l'agriculture et de l'alimentation vaati 22.4.2022 saapuneeksi kirjatussa vastineessaan kanteen hylkäämistä. Kantajan esittämät kanneperusteet eivät hänen mukaansa ole perusteltuja.

[– –]

Kun otetaan huomioon

- 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013,
- 7.6.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011,
- 12.7.2018 annettu komission delegoitu asetus (EU) N:o 2019/428,

[--]

Toteaa seuraavaa:

- 1 Asiaan liittyvästä aineistosta ilmenee, että maatalous- ja merikalastuslain L. 632-1 §:n perusteella tunnustettu toimialakohtainen maatalousorganisaatio Interfel teki 10.6.2020 persikoiden ja nektariinien kokoluokittelusta markkinointivuosi 2021–2023 koskevan toimialakohtaisen sopimuksen, jossa muun muassa kiellettiin pienikokoisten (D-koko) persikoiden tai nektariinien pitäminen kaupan koko markkinointikautena. Interfel-yhteenliittymä pyysi ministre de l’agriculture et de l’alimentationilta kyseisen sopimuksen soveltamisalan laajentamista. Ministeri kieltäytyi 7.9.2020 antamallaan päätöksellä sopimuksen soveltamisalan laajentamisesta. Interfel vaatii, että kyseisen päätös sekä implisiittinen päätös, jolla ministeri hylkäsi Interfelin kyseisestä hylkäävästä päätöksestä tekemän oikaisuvaatimuksen, kumotaan toimivallan ylittämisen perusteella.
- 2 Yhtäältä maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 164 artiklassa säädetään seuraavaa: ”1. Jos jäsenvaltion yhdellä tai useammalla talousalueella toimiva hyväksytty tuottajaorganisaatio, hyväksytty tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai hyväksytty toimialakohtainen organisaatio katsotaan jonkin tuotteen tuotannon, kaupan tai jalostuksen osalta edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi mainitun organisaation pyynnöstä velvoittaa tuohon organisaatioon tai yhteenliittymään kuulumattomat, kyseisellä yhdellä tai useammalla talousalueella toimivat muut toimijat, jotka voivat olla yksittäisiä tuottajia tai ryhmiä, noudattamaan tietyllä ajanjaksolla joitakin sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joista on sovittu kyseisessä organisaatiossa. / -- 4. Säännöillä, joiden soveltamisalan laajentamista muihin toimijoihin voidaan pyytää 1 kohdassa säädetyllä tavalla, on oltava jokin seuraavista tavoitteista: / -- b) tuotantoa koskevat säännöt, jotka ovat unionin tai kansallisessa sääntelyssä vahvistettuja tiukemmat; / -- d) kaupan pitäminen; / -- k) vähimmäislaatujen sekä pakkaamista ja esillepanoa koskevien vähimmäisvaatimusten määrittely -- / Kyseiset säännöt eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion tai unionin muille toimijoille, ne eivät saa estää uusia toimijoita pääsemästä markkinoille, niillä ei saa olla 210 artiklan 4 kohdassa lueteltuja vaikutuksia, eivätkä ne saa olla muutoin ristiriidassa voimassa olevien unionin oikeuden tai kansallisten sääntöjen kanssa. -- .”
- 3 Toisaalta 17.12.2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013 75 artiklassa säädetään seuraavaa: ”1. Kaupan pitämisen vaatimuksia voidaan soveltaa yhteen tai useampaan seuraavista tuotteista ja aloista: / -- b) hedelmät ja vihannekset; -- . / 3. Rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 26 artiklan soveltamista edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimukset voivat koskea yhtä tai useampaa seuraavista seikoista, jotka on määritelty ala- tai tuotekohtaisesti ja jotka perustuvat kunkin alan

ominaispiirteisiin, tarpeeseen säännellä markkinoille saattamista ja tämän artiklan 5 kohdassa määriteltyihin edellytyksiin: / – – b) luokittelukriteerit, kuten luokittelu, paino, kokoluokittelu, ikä ja luokka; – –”. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7.6.2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 muuttamisesta hedelmä- ja vihannesalalla sovellettavien kaupan pitämisen vaatimusten osalta 12.7.2018 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) N:o 2019/428, liitteessä I olevan B osan 5 osassa, jonka otsikko on ”Persikoiden ja nektariinien kaupan pitämisen vaatimukset”, säädetään muun muassa, että ”Vähimmäiskoko on / – ekstraluokassa 56 millimetriä tai 85 grammaa, / – I ja II luokassa 51 millimetriä tai 65 grammaa” ja että ”alle 56 millimetrin kokoisia tai alle 85 gramman painoisia hedelmiä ei kuitenkaan pidetä kaupan 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana (pohjoinen pallonpuolisko) ja 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana (eteläinen pallonpuolisko)”.

- 4 Asiakirjoista ilmenee, että toimialakohtaisessa sopimuksessa, jonka Interfel teki persikoiden ja nektariinien kaupan pitämistä koskevista säännöistä markkinointivuosiksi 2021–2023, määrätään, että Ranskassa tuotettujen ja Ranskan markkinoilla kaupan pidettäväksi sekä vientiin tarkoitettujen persikoiden ja nektariinien vähimmäiskoon on oltava 56 millimetriä tai 85 grammaa kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa ja koko markkinointivuoden aikana. Kyseiset määräykset ovat siis ankarampia kuin 7.6.2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 liitteessä I olevan B osan 5 osan edellä lainatut säännökset.
- 5 Kyseisen, sopimuksen soveltamisalan laajentamista koskevan pyyntönsä tueksi Interfel perusteli siinä määrättyä lisärajoitusta tarpeella taata kuluttajille myytävien hedelmien laatu. Kuitenkin edellä 2 kohdassa lainatuissa, 17.12.2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013 164 artiklan 4 kohdan säännöksissä nimenomaisesti sallitaan unionin sääntelyssä vahvistettuja sääntöjä tiukemmista säännöistä määrävien sopimusten soveltamisalan laajentaminen ainoastaan b alakohdassa mainittujen ’tuotantoa koskevien sääntöjen’ alalla.
- 6 Vastaus, joka on annettava kanneperusteeseen, jonka mukaan kyseinen ministeri ei voinut laillisesti kieltäytyä laajentamasta riidanalaisen sopimuksen soveltamisalaa, sillä Interfel katsoo osoittaneensa, kuinka edullinen laatuvaikutus on kokoluokittelutoimenpiteillä, joiden soveltamisalan laajentamista vaaditaan, on riippuvainen vastauksesta kysymykseen siitä, onko asetuksen (EU) N:o 1308/2013 164 artiklan tulkittava tarkoittavan, että siinä sallitaan unionin sääntelyssä vahvistettuja sääntöjä tiukempia sääntöjä sisältävien toimialakohtaisten sopimusten soveltamisalan laajentaminen paitsi kyseisen artiklan b alakohdassa mainittujen ’tuotantoa koskevien sääntöjen’ alalla, myös kaikilla a ja c–n alakohdassa mainituilla aloilla, joiden osalta siinä säädetään, että toimialakohtaisen sopimuksen soveltamisalan laajentamista voidaan pyytää, ja erityisesti kysymykseen siitä, sallitaanko kyseisessä artiklassa – ottaen huomioon,

että unionin lainsäädännössä säädetään kaupan pitämistä koskevista säännöistä hedelmien tai vihannesten tietyn luokan osalta – sitovampien sääntöjen antaminen toimialakohtaisen sopimuksen muodossa ja niiden soveltamisen ulottaminen kaikkiin toimijoihin.

- 7 Edellä 6 kohdassa mainittu kysymys on tämän oikeusriidan ratkaisun kannalta olennaisen tärkeä, ja siihen liittyy unionin oikeuden tulkintaa koskeva vakava vaikeus, sillä Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole oikeuskäytäntöä, jossa selvennettäisiin kyseessä olevien säännösten tavoitetta ja ulottuvuutta. Näin ollen tämä kysymys on esitettävä Euroopan unionin tuomioistuimelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan nojalla, ja Interfelin kanteen käsittelyä on lykättävä, kunnes unionin tuomioistuin on antanut ratkaisunsa.

ANTAA SEURAAVAN VÄLIPÄÄTÖKSEN:

1 kohta: Interfelin kanteen käsittelyä lykätään, kunnes Euroopan unionin tuomioistuin on ratkaissut kysymyksen siitä, onko maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 164 artiklan tulkittava tarkoittavan, että siinä sallitaan unionin sääntelyssä vahvistettuja sääntöjä tiukempia sääntöjä sisältävien toimialakohtaisten sopimusten soveltamisalan laajentaminen paitsi kyseisen artiklan b alakohdassa mainittujen 'tuotantoa koskevien sääntöjen' alalla, myös kaikilla a ja c–n alakohdassa mainituilla muilla aloilla, joiden osalta siinä säädetään, että toimialakohtaisen sopimuksen soveltamisalan laajentamista voidaan pyytää, ja erityisesti kysymykseen siitä, sallitaanko kyseisessä artiklassa – ottaen huomioon, että unionin lainsäädännössä säädetään kaupan pitämistä koskevista säännöistä hedelmien tai vihannesten tietyn luokan osalta – sitovampien sääntöjen antaminen toimialakohtaisen sopimuksen muodossa ja niiden soveltamisen ulottaminen kaikkiin toimijoihin.

[– –]